

[Statsministeren.]

lem Hr. V. Buhl som den erfarne Mand han er, baade som Statsminister og som i sin Tid fungerende Udenrigsminister, vil give mig Ret i, at naar der først er givet en udenlandsk Magt Indtryk af, og et beretiget Indtryk af, at Landet har tiltraadt, skal der meget til, inden man vil gøre det om igen. Det er ogsaa et Hensyn, som vi fuldt ud var opmærksomme paa, og selv om vi i øvrigt vilde have forkastet Overenskomsten, skulde den være meget, meget daarlig, for at vi vilde have draget de Konsekvenser af den, som man nu forlanger vi skulde have draget, hvis vi ikke saa nogenlunde skal have Skyld for, at vi har tiltraadt den.

Christmas Møller: For at ingen Misforstaaelser skal opstaa, vil jeg gerne sige, at denne Udtalelse af den højtærede Statsminister om Forretning for sig og Gaver for sig ikke har Relation til Bemærkninger, jeg har gjort angaaende Englandsoverenskomsten. (Afbrydelse af *Statsministeren*). Nej, det siger jeg heller ikke, men for at der ikke skal opstaa nogen Misforstaaelse. Men en Misforstaaelse er opstaaet og kunde naturligvis let opstaa ved en Udtalelse som denne, derhen nemlig, at man mente, man med hele Englandsoverenskomsten vilde give en Gave. Det, jeg gennem disse Sommermaaneder gerne har villet hævde, er dette, at det var ikke muligt for os, da vi blev befriet, ikke at indtage det Standpunkt straks at vise den største Forstaaelse for de Allieredes Situation og for de Allieredes økonomiske Politik, og selv om vi kunde gaa andetsteds hen og overgangsmæssigt faa mere for vore Varer, var dette ikke formaalstjenligt; deri tror jeg ikke, nogen vil modsige mig.

Den højtærede Statsministers Bemærkninger nu synes mig at klare Situationen noget. Den højtærede Statsminister har ikke bestridt, hvad jeg sagde, at jeg lagde Situationen saaledes frem, at man kunde have forhindret Overenskomsten. Det var simpelt hen ogsaa min Pligt at gøre det paa den Maade; det var for mig ganske overordentlig vigtigt at faa dette fastslaaet. Naar den højtærede Statsminister siger, at man ikke kunde have forhindret den, kan jeg henvise til, at Venstre og enkelte Medlemmer jo forhindrede andre Ting i Ministeriet, selv om de var et Mindretal, saa det kunde man maaske ogsaa have gjort her. Statsministeren siger saa: ja, men det var noget andet, fordi Konsekvensen af at forhindre en Overenskomst, som Udenrigsministeren havde afsluttet, vilde blive saa

og saa farlig eller saa og saa ubehagelig. Jeg maa dertil sige, at det Spørgsmaal drøftede vi overhovedet ikke. Hvis der var nogen, der havde saa meget imod Overenskomsten, havde det været rimeligt at drøfte det; det gjorde vi ikke. Jeg førte Forhandlingerne paa en saadan Maade, at ubehagelige Konsekvenser ikke vilde være kommet. Jeg har aldrig paa nogen Maade villet fremhæve mit eget Arbejde med Hensyn til Overenskomsten i London, jeg tror, at den ikke er saa forfærdelig meget anderledes end andre Overenskomster, eller som den nu engang maatte være, men det, der staar fast, er, at jeg aldeles omgaaende henvendte mig til Statsministeren med en Forklaring om, hvorledes Situationen var, og at jeg loyalt over for den Situation, der forelaa, gjorde Rede for Sagen, og man kunde da have taget Konsekvensen af den Fremstilling, jeg gav.

Jørgen Jørgensen: Efter de Udtalelser, der er fremsat dels af den tidligere Statsminister og dels af den nuværende Statsminister, synes det at staa klart, at en egentlig Godkendelse i et Ministermøde af Englandsoverenskomsten ikke har fundet Sted. Sagen har været forelagt og har været drøftet, og der har været gjort Indsigelse fra visse Sider, men en egentlig Godkendelse eller Forkastelse er ikke foretaget, og det er ogsaa naturligt, det kunde vanskeligt være anderledes. Deri synes jeg, man maa give Statsministeren Ret, at naar Udenrigsministeren kommer hjem og har truffet en Aftale med en fremmed Nation, som den daværende Udenrigsminister har gjort det, kunde Regeringen meget vanskeligt bagefter kuldkaste den, uden at det vilde være et Prestigetab for os. Man skal samle sig om de økonomiske Forhold, som Overenskomsten nu viser sig at have ført til, og deroverfor vil jeg sige, at jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen gør sit Land en daarlig Tjeneste ved Gang paa Gang at fremhæve en Udtalelse som den, at vi i vore Forhandlinger med England havde anlagt snævre økonomiske Synspunkter. Der er ikke givet Udtryk for, at vi over for England skal anlægge snævre økonomiske Synspunkter; vi betragter England som en os venligt sindet Nation, vi gerne vil staa i det bedst mulige Forhold til; vi ønsker meget gerne at genoprette den Forbindelse, vi har haft gennem saa lang Tid, som har været saa betydningsfuld for hele vort Lands Økonomi. Men det er nødvendigt for os at sige, at paa det Grundlag, der foreligger, maa man